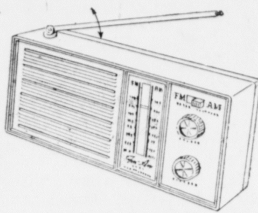

CONION ferðaradio

Millumbylgja við Tórshavn-Rádio. — FM bylgju umráði.

Við tasku og oyraproppi. — Prisur: 228,00 kr.

RADIOBÚÐIN, Runavík, tlf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, tlf. 1397

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógv.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Framhald frá 1. síðu. (1)

innlendsi samferðslumøguleika viðvíkti, tá varð mettt at leggja óhögliga fyr. Hesin og aðrir móguleikar kunnu kanska idag takast við.

Tekniskt besta loysnin, haldi eg, má vega mest, hóast sam-

felagsøkonomisk sjónarmið eisini telja. Sett verður nú nevnd av føroyskum og donskum myndugleikum og feløgum til at vega øll úrslit, sum fylgilegja. Henni verður sett stutt freist, og síðan mugu føroyingar gera úrskurð. Flogvøll verður eingin bygd

ur, fyrr enn føroyingar endaliga hava sagt hugsan sína, men tá skuldi kunna gingið rettuliga skjótt.

DATAVIDGERÐ

á Føroya Handilsskúla

Fyri fyrstu ferð verður í ár undirvist í datavíðgerð á Føroya Handilsskúla.

Undirvist verður 2 tímar eitt kvöld um vikuna.

Tey, ið hava áhuga fyri hesi lærugrein, biðjast siga skúlanum frá skrivliga innan 20. aug. og vilja næmingar frætta aftur umleidd 1. sept.

Skúlin byrjar fyrst í september.

Innmeldingin skal sendast til:

FØROYA HANDILSSKÚLI

Datavíðgerð, Postboks 69 3800 Tórshavn

ARBÍÐSTÓL
STOYPIGÓÐS
TIMBUR
BYGGITILFAR

JFK

Telefon: 5148 - 5265
Telgr.: Kjalbro, Klakksvík
Telex 20

KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL

Pf. J. F. KJØLBRO

framleiðslu. Hetta er ikki so nýtt, sum blaðskrivningin fyrst stuttum bendi á. Fyrsta umsóknin um einkarrætt til seismologiskar kanningar og móguleiga framleiðslu kom til landsstýrið á heysti 1969, og í løtuni hava vit fyra umsóknir liggjandi. Landsstýrið hevur biðið embætismenn og serfrøðingar kanna, hvussu danir, norðmenn, íslendingar og grønlandingar hava borið seg at í tilíðum málum. Tað hevur ikki verið orsök til at skunda sær, tí avleiðingarnar av skeivum atburði kunnu verða mangar, og um móguleikar finnast her, skuldu vit fingið sum mest burður.

Rættindini til at framleiða úr havbotninum, og viddin av okinum, hvørt landið eigur, koma til víðgerðar á alheimsfundum í 1973; fyrireikingunum til henda fund fylgir landsstýrið væl við.

Undirgrundsættindini standa undir B-málum í heimastýrislógini, men enn eru so allar avgerðir teimum víðvikjandi latnar til heimastýrið at taka. At móguleigur ágóði eisini kom Føroyum til góðar, skuldi heldur eingin ivi verið um, tað er í tráð við allan andan í heima stýrislógini, men annars ber jú til at samráðast við ríkisstýrið um yvirtøku av hesum máli.

Dálking

Í 1972 verður ST fundur í Stockholm um dálkingina av havinum; fyrireikandi arbeiði til fundin er leingi farið fram, m.a. var fundur í London 14. til 18. juni, og heldur hann fram í Kanada 8.—12. november í ár. Á hesum fundum verður funnið fram til tey vandamiklastu evni, sum í hav ið verða tveitt, hvaðani tey koma, og hvørja ávirkan tey hava, eisini verður arbeitt fyri at fáa ein heimsumfatandi sátt mála, sum bannar dálking av høvunum.

Hetta arbeiðið hevur okkara størsta áhuga.

Hendingin nýliga við »Stellu Maris« er kanska ein lukkug

hending, við tað at hon effektivari enn áralong skrivning um málið gjørdi vart við vandan, sum vit liva undir.

Í hesum máli, sum í so mongum, er neyðugt at taka í egnan barm eisini. Vit hava ikki givið dálkingin slíkan ans at byrgt er fyri henni í okkara eigna landi. Her er ikki ov væl vorðið.

Føroyar og samgongurnar

Føroyar er limur í Efta, og Føroyar hysa sum partur av danska ríkinum radarstöð, sum er lið í Nato verjuni.

Fyri at taka hetta seinna fyrst, so er tann blaðskrivning, sum sigur, at landsstýrið hevur lagt seg oman á samtyktina hjá tinginum um radarstöðina, ósonn. Tingið samtykti í august seinasta ár heita á stjórnina um at kanna móguleikan fyri, at lótingssamtyktin frá 1940 og 1960 verða settar í verk, soleiðis at mjørkadalbingar fara av landinum. Hetta kunngjórði landsstýrið stjórnini seinasta heyst.

Landsstýrið hevur beint í vikuni fingið svar frá stjórnini, sum sigur, at samtykt lótingsins verður tikið við í allari víðgerðini av verjupolitikki Danmarkar. Annars fær tingið í heyst meira tilfar um hetta mál.

Tiðindini um, at Ísland vil hava amerikumennt at rýma av Keflavíkstöðini, hava ikki givið landsstýrinum orsök til serlig tiltøk, í álvára verða git ingarnar um, at vit kunnu venta meira krígsútgerð inn á føroyskt landokki, ikki tiknar. Tiðin fram til 1974 er eisini long enn, men kemur slíki uppá tal í álvára, vil landsstýrið sjálvsagt gera vart við seg beinanvegin.

Efta limaskapurin fer, um víðkanin av EEC samgonguni gerst veruleiki, óivað at müssa týðning. Landsstýrið og flokkarnir aftanfyrir tað standa, hava mett, at Føroyar dyggiliga áttu at fylgja við tí, sum hendir í samráðingunum um víðkanina,

og at Føroyar kanna, undir hvørjum treytum, tær kunnu taka lut í samarbeiðinum. Tað hevur verið sagt fyrr, at annað vildi verið ábyrgdarleyst, og tað er eisini sagt fyrr, at harvið er eingin stóða tikin.

Stóða verður heldur eingin tikið, fyrr enn allir móguleikar eru vegaðir á finvág. Landsstýrið ætlar ikki at taka óráð fyrri og ætlar ikki at forka fót in, fyrr enn vit eru í tryggari torvu, og eingin annar enn føroyingar sjálvir skulu taka endalig avgerðina.

Allir spurningarnir í samband við EEC málið eru álvarsligir, men tað er eins og spurningurin um rættin til at veida innanfyri fiskimark, er hann, sum ber av øllum.

Tað hevur ikki enn verið móguligt at fáa endalig tilboð fiskivinnupolitikkinum víðvikjandi frá felagsmarknaðinum. Hetta kemst av, at allir menn frá eru greiðir yvir, at okkara stóða er so serlig, at vit hava krav uppá at fáa sertið. Hesir vilja teir ikki seta, fyrr enn spurningarnir hjá Onglandi, Írlandi og Noregi eru greiddir. Har føroyinga fáar ella ongar alternativar móguleikar hava til fiskivinnu, so hava hesi lond slíkar, og er tí ætlandi ikki sami tørvur á víðgongdum serskipanum hjá teimum sum hjá okkum.

Tað er fastligt, at Føroyar kunnu standa uttanfyri, sjálvt um Danmark fer uppí, og Føroyar fara ikki uppí uttan samtykt lótingsins. Ein dansk avtala við EEC má tí hava tað frivirni, at Føroyar kunnu haldast uttanfyri, og ein dansk fólkaatkvøða um limaskap Danmarkar má eisini gerast undir teirri fortreyt, at føroyska heimastýrinum sjálvum er latið at taka avgerð um móguleigan limaskap. Um henda avgerð skal takast av lótinginum ella við fólkaatkvøðu, kemur lótingið at taka stóðu til.

Í heyst — móguleiga longu í september — verður farið við ári við samráðingunum um fiskivinnupolitikkin og um

treytirnar víðvikjandi Føroyum, tá fyrstani ber til av álvára at fara undir tjakid um fyrirumir og vansar hjá okkum.

Fortreytirnar undir føroysku metingunum verða eisini avgerandi broyttar, um Ongland, Danmark, Noreg og Írland veruliga fara uppí, tí kemur óivað nogv av tí, sum higartil er sagt um felagsmarknaðin at visa seg at vera burturvíð.

Tilfar um fyribils úrslitið, danir hava fingið í Bryssel, verður eisini idag lagt fyrri tingmenn og pressu, og landsstýrið fer at leggja orku í, so fullfíggið sum gjørligt, at siga frá samráðingunum, so hvørt tær fara fram.

Málið um víðkað sjómárk

er ikki bert uppí í samband við felagsmarknaðin. Avmarkingar fara allastaðni fram. Noreg hevur flutt út sjómárkið, Ísland ætlar at flyta út á 50 fjórðingar. Kanada koyrir okkum útum seinni í 70'unum, og í Grønlandi verður móguleiga avmarkað í samband við EEC, vit mugu tí gera ta stóðu upp, sum vit skulu framhalda við altjóða fundarborð um hesi mál.

At flyta út á 50 ella 100 fjórðingar gevur okkum ikki aftur tað, vit missa, neyvan heldur, um vit rokja ókið aldri so væl og víðgera fognin aldri so langt.

Tað verður, sum stóðan er beint nú, ein ólúcka fyri okkum, um Ísland flytur út á hálvt hundrad, hon kann broytast, jú men, og samráðingar kunnu gvea nakað, men í løtuni fáa vit stórar trupulleikar.

Okkara stóða má vera, at væl stuðla vit fiskivinnulandanna rætt til at troyta egðið óki, men lívsrætturin hjá teim, sum liva av fiskivinnuni eina, mugu ikki skerjast, men rúm ast. Tí mugu okkara ræis vera so víðar, okkara rættindi so stór og okkara kvotur so stórar, at vit kunnu vaksa um fígjarkorku okkara so nogv at her er eins liviligt og aðrastaðni.

Sjómárksrættin kann

fyrir føroyingar gerast eitt tvi-

eggjað svorð. Tó skulu vit

ikkí ganga á leistum í hesum

máli, men allastaðni berjast

fyrir lívsrætti okkara.

Umsiting landsins

verður at útbýggja skulu vit kunna rokta øll tey óki, sum hon í nútíðarsamfelagnum fevnir um.

Skal hon stuðla við skynsemi, kanna nágreiniliga, ansa eftir dyggiliga og plánleggja effektivt, ber ikki til at halda fram við tí manningartali, higartil er eydnast at fáa.

Hitt almenna virkar í dag á so mongum økjum, at nærum kann sigast, at einki virksemi fer fram uttan at tað á ein ella annan hátt hevur samband við lóting, landsstýri, kommunu ella annan myndugleika.

Samvinnan millum vinnulív og hitt almenna er so stór, og einstaklinginum fylgir samfelagið frá vøgg til grov.

Hetta má hann tó ikki kenna sum haft, ið forðar hon um at fáa størsta mál av eydnu, nøgd og vælferð, og skal tí umsitingin virka væl, effektivt og smurt. Men fyrst og fremst skal umsitingin sum tenarar hins almenna — lóggevaranna — verða við til at skapa fortreytirnar og plánleggja framtíðarutviklingin.

Henda plánleggjan má mívist benda á konsolidering og tryggjan av orku samfelagsins, má hava langtíðar skapanar-evni og eiga í sær drívkraftina til samarbeiði millum menn, flokkar og stovnar.

At byggja eina umsiting sum orkar hesa plánleggjan, verður stórtak, men loysa vit tað, verður plánleggjan eisini tann Grani, sum bera okkum kann gullið av heiði. Vit fella ongan dreka í sjálvdrátti, men bert um samfelagið alt stendur aftanfyrir.

Saðla vit henda Grana, nýta vit áræði Sjúrdá og hegnið hjá Regini smíði, rokka vit, um so fáir verða okkum dyggir.

ENDI